

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 832/2015
24.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.С., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Г.Р., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1114/14 од 12.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 188/15 од 08.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 1114/14 од 12.03.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 188/15 од 08.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.1114/14 од 12.03.2015. године, окривљени З.С., оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика па му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног а оштећени Ј.С.1 и Ј.С.2 су ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Бранилац окривљеног З.С., адвокат Г.Р., поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) тачка 9) и тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 1) до 4) ЗКП, члана 441. ст.1. до 4. ЗКП, члана 124. ЗКП, члана 122. ЗКП, члана 131. ЗКП, члана 281. ЗКП, члана 420. ЗКП и члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине наведене правноснажне пресуде а предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем као и да се окривљеном одложи извршење правноснажне пресуде до окончања поступка по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Чланом 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика, мора се доставити одлука Уставног суда и Суда за људска права.

У вези са тим одредба члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП је општег карактера и начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног, ставом 4. тог члана, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно набројане – члан 74. члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног чија су права ограничена правима која у поступку има окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног З.С. у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је окривљени смештен на психијатријску клинику без наредбе надлежног суда, а у току поступка суд није наложио судском вештаку да допуни налаз податком – на основу чијег налога је окривљени дана 04.01.2012. године, када је против њега поднета кривична пријава хоспитализован ради психијатријског лечења.

Међутим, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног, иако се у захтеву позива на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, која је дозвољен разлог за подношење захтева од стране окривљеног, изнетим наводима правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања што у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не може бити предмет испитивања по захтеву за заштиту законитости, који је поднео окривљени. Стога је захтев браниоца окривљеног у погледу изнетих навода оцењен као недозвољен.

У захтеву браниоца окривљеног као разлог подношења захтева наводе се и повреде закона из члана 438. став 1. тачка 11) члана 438. став 2. тачка 2) и 3. члана 439. тачка 4) члана 441. став 1. и 2, члана 122, 124, 131, 287, 296, 420. и 447. став 2. ЗКП.

Како наведене повреде закона не могу бити разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да су наведене правноснажне пресуде донете и уз чињене повреде закона из члана 439. тачка 1) 2) и 3) ЗКП, и члана 438. став 1. тачка 4) и тачка 9) ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима (485. став 1. у вези става 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, што значи да суд одлучујући о захтеву, уколико истакнуте повреде закона нису конкретизоване нема законска овлашћења да по службеној дужности тумачи захтев и оцењује на који начин су повреде закона учињене. Код напред наведеног Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости у овом делу нема законом прописан садржај из члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.